Dolgorukowwi jures ollid. Agga meie Sapparogi Kosakkid läksid omma padidega nende wasto ja laskśid püssidega hästi nende peäle. Waenlased laskśid jälle ommast tükkidest, ja kui üks paar tundi sedda wisi mollemilt polelt olli lastud, läksid nemmad jälle nendasammoti taggasi ja ei julgend mitte öiete meie peäle hakkata.

Selsammal päwal juhtus Kinral Kamentskoi, kes omma riggimentidega ikka eddasi läks, ühhe Turki Kinrali peäle. Se aias wiis tuhhat rüütlittega meie sõa-meeste peäle, kes eel käisid, ni wallusaste et ta neid ühhe hobiga piddi mahha tallama; agga tedda woideti ärra ja aeti liggi sure leri jure, kus Turkide üllem Kinral olli, ja kuus lippud jäid meie rahwa kätte. Ühhekssateisi kümnemal päwal läkkitas sesamma Kinral

Kinral omma Owersti Paron Rosen ühhe wäe ossaga Rasgradi linna. Waenlased said sedda kuulda ja et temmal agga pissut rahwast olli, sepärrast hakkasid nemmad temma ümber piirma et ta ei peäsnud nende wahhelt ennam ärra. Agga meie Kinral läkkitas temmale keik omma jalla-wägge appi, ja tulli issegi lerist wälja tedda aitma, ja kui Turkide üllem Peälik sedda moistis, joudis temmagi omma rahwale appi, ja sedda wisi sündis suur taplus. Siis meie rüütli-wäggi jooksis waenlaste wahhele, et neid laiale pillutati. Kui nemmad essite jooksmas ollid, aeti neid takka krawidest sadik, mis nende tuggewa leri ümber ollid, ja neid takka aiades woeti ühhe üllema Turki peälikko, mitto soldatid, ja kahhekssa lippud nende käest ärra. Waenlastest olli tappetud poolteistsadda meest, meilt agga

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1775, lk. 22